

הַבְּבָה שֶׁל רוּתִי

לְרוּתִי קִנּוּ בְּבַה חֲדָשָׁה. שָׁחֲקָה רוּתִי עִם הַבְּבָה, הַלְבִּישָׁה
אוֹתָהּ, הִנִּיחָה אוֹתָהּ בְּעַגְלָה וְטִיְלָה אֶתָּה בַּחֲצַר הַבֵּית.
בְּאַחַד הַיָּמִים רָצְתָה רוּתִי לְהַחֲלִיף לַבְּבָה שְׂמֹלָה וּמְשֻׁכָּה
בְּחִזְקָה אֶת הַשְּׂמֹלָה. פְּתָאוּם נִשְׁבְּרָה יָדָה שֶׁל הַבְּבָה. רוּתִי
נִבְהָלָה וְנִסְתָּה לְהַדְבִּיק אֶת יָדָה שֶׁל הַבְּבָה, אֲדָּזוּ נִפְלָה
שׁוֹב, בְּקִשָּׁה מְאַחִיָּה לְעֹזֵר לָהּ לְתַקֵּן אֶת הַבְּבָה, אֲדָּ גַם הוּא
לֹא הִצְלִיחַ. הִיָּתָה רוּתִי עֲצוּבָה וְלֹא יָדְעָה מָה לַעֲשׂוֹת.
כְּשֶׁהִגִּיעַ אָבִא אַחֵר הַצְּהָרִים בְּקִשָּׁה מִמֶּנּוּ רוּתִי לְתַקֵּן אֶת
הַבְּבָה. לָקַח אָבִא אֶת הַבְּבָה, תִּקֵּן אֶת יָדָה וְהִשִּׁיב אוֹתָהּ
לְרוּתִי. שָׂמְחָה רוּתִי וְהַחֲלִיטָה שְׂמֵעָתָה תִּזְהַר כְּשֶׁהִיא
מַלְבִּישָׁה אֶת הַבְּבָה.